

Top 100

Pere Estelrich i Massutí

Sona Ligoti, l'obra Lux Eterna. L'estança s'omple de la Música del film (i no dic d'un film, sinó del film) *2001: A space odyssey* d'Stanley Kubrick.

Aquesta banda sonora encapçala la llista de les cent millors pel·lícules que utilitzen Música clàssica com a fons sonor.

Han confeccionat aquest Top 100 els membres de la redacció de la revista *Classic CD*, una publicació mensual especialitzada en les novetats del món del disc. I ho han fet a mode de joc, però també com a homenatge als 100 anys que celebrem. La llista apareix classificant els tí-

Vull defensar la tesi que Kubrick, i el segueix de prop Woody Allen, és el director que millor ha sabut combinar imatges i Músiques ja existents. D'això, Kubrick n'és un autèntic mestre. O em negareu que quan escoltau el vals més famós d'Strauss no pensau en les naus espacials!

— Però segueix comentant la llista...

Mirau, de Kubrick també hi apareix *Clockwork Orange* (recordeu aquelles obertures de Rossini amb el rostre de Malcolm McDowell?) i *The Shining* (amb la Música de Béla Bartók voltant a l'entorn de la bogeria de Jack Nicholson).

I ja que hem parlat de Woody Allen, hem d'assenyalar que són varies les pel·lícules d'aquest director que figuren en la llista: *Crimes and Misdemeanors* (Bach i Schubert) *Hanna and her sisters* (més Bach i Puccini) i *Manhattan* (Gershwin i altre cop Puccini).

— I dels títols així més actuals, què en surt algun a la llista de famosos?

Doncs sí, *Carrington* (amb Música de Schubert) pens que és la més recient, però també *Philadelphia* (Giordano), *Priscilla, queen of the desert* (Verdi), *Short Cuts* (Hervert i Stravinsky), *Indecent Proposal* (Vivaldi) o *Schindler's List* (una altra vegada Bach).

— I de les clàssiques? Les que tots pensam que hi han de ser? Quines hi apareixen?

Naturalment *Fantasia* de Walt Disney, *Elvira Madigan* (Mozart), *Brief Encounter* (Rachmaninov), *Death in Venice* (Mahler, Be-

2001: UNA ODISEA DEL ESPACIO

tols en ordre alfabètic, prescindint de tota mena de valoracions.

— Molt bé, veig que puntualitzam dient que la llista no segueix un ordre de preferències, sinó un ordre alfabètic.

En efecte, el film de Kubrick és el primer per la lletra (pel número, millor dit). En cap moment es vol presentar aquesta pel·lícula per sobre les altres... He estat jo mateix qui, emprant un criteri estrictament subjectiu, li he donat el tractament de film principal. Puc fer-ho, no? Mancaria d'altra! Qui això escriu, com qualsevol, té dret a tenir preferències. O no?

ethoven, Puccini), *Kramer vs. Kramer* (Vivaldi), *Tous les matins du monde* (Marais, Lully, Couperin), o *Apocalypse Now* (Wagner, of course).

— Curiositats?

Mirau, doncs n'hi ha algunes: *Die hard* (Beethoven) i *Die hard 2* (Sibelius), *Four weddings and a funerals* (Haendel), *Love Story* (Mozart) o *True Lies* (més J. Strauss i el blau Danubi).

— I no...

En efecte, no hi són. Ni *Amadeus* ni la més recient *Immortal Beloved* no hi figuren. Tal volta (dic jo ja que no s'explica en cap moment) perquè eren massa fàcils, pensem que el seu tema és la biografia d'un compositor i per tant era obligat incloure-hi part de la seva Música.